

[Socialministeren.]

tragtninger, men det gjorde jeg egentlig ogsaa, da jeg havde Ordet, og hvis jeg skal tale ud fra det Hensyn, tror jeg nærmest, man maa komme til, at det er et Administrationsspørgsmaal, det her drejer sig om, og saa vil der, hvis vi tager strengt paa det, hverken være Grund for Socialministeren til at forhandle med Folketingets eller med Landstingets Finansudvalg; thi det er en Administration af en given Lov, og hvis Lovgivningsmagten ønsker at indskrænke Administrationens Beføjelse, bør den fastsætte Bestemmelser i saa Henseende i selve Loven. For saa vidt er jeg glad ved denne Diskussion, som jeg er sikker paa, med det Kendskab, jeg har til den ærede Ordfører for Det konservative Parti og til hans Indsigt i Konstitutionsspørgsmaal, at vi vil ende dermed, at ogsaa Henvisningen til Folketingets Finansudvalg gaar ud.

Til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen vil jeg sige, at jeg synes, det ærede Medlem skulde have indskrænket sig til sin Taknemmelighed over, at han saa hurtigt faar Svar paa dette Spørgsmaal. Da det Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede, blev stillet til Socialministeren under Finanslovbehandlingen, tænkte det ærede Medlem vel ikke paa, at jeg først skulde konferere med et Udvalg, hvis Nedsættelse det ærede Medlem ikke kunde have nogen Anelse om. Jeg svarer altsaa paa det Grundlag, Spørgsmaalet blev stillet paa, og under det Ansvar, jeg har, men ikke efter Forhandling med noget senere nedsat Udvalg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. F. J. Sven har Ordet for en kort Bemærkning.

C. J. F. Sven: Man skal som Hovedregel aldrig være mere royalistisk end Kongen. Nu ligger det i denne Sag saaledes, at den højtærede Minister i sine Bemærkninger til Lovforslaget selv har erkendt, at han finder det rimeligt, at der forhandles med Bevillingsmyndighederne om Størrelsen af Taksterne for Anbringelse paa Anstalterne. Den højtærede Minister har altsaa selv erkendt og ment, at det var rimeligt. Saa kan man ikke bagefter komme og sige: nu finder jeg det urimeligt, for nu kan jeg ikke faa det forelagt udelukkende for Folketingets Finansudvalg, og egentlig er det helt forkert, hvad jeg har foreslaaet, for skulde man tage konstitutionelle Hensyn, skulde Administrationen være afgørende. Hvorfor har den højtærede Minister valgt

den stik modsatte Fremgangsmaade af den, han egentlig mener er den rigtige?

Socialministeren (Steincke): Det Citat, hvorfra det ærede Medlem nu tog sit Udgangspunkt, at man aldrig skal være mere royalistisk end Kongen, var i gamle Dage rigtigt; under den senere Tids forvirrede Forhold er det mere end tvivlsomt. Det ærede Medlem siger, at naar jeg selv har erkendt, at det var rimeligt at henvise til Folketingets Finansudvalg . . . (C. J. F. Sven: Nej, Bevillingsmyndighederne) . . . til Bevillingsmyndighederne, hvorfor kommer jeg saa nu og siger, at i og for sig skulde det være Socialministeren alene, der afgør Spørgsmaalet. Naturligvis fordi jeg helst vilde have saa lidt Besvær af den høje Rigsdag som muligt. Derfor viste jeg paa Forhaand det Hensyn at sige: jeg maa hellere tale med Bevillingsmyndighederne om det, ellers kommer de blot og forlanger det i Rigsdagen. Men rejser man Spørgsmaalet paa konstitutionel Basis, saa maa jeg falde tilbage paa det, der egentlig er dansk Ret, og sige: jeg frafalder den Behagelighed, det kunde være for mig at have Folketingets Finansudvalg i Ryggen i en saadan Situation. Jeg tager den Stilling, som Konstitutionen naturligt tillader mig, idet den paabyder, at Ministeren maa handle i administrative Spørgsmaal under det Ansvar, han i øvrigt har.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Før Aarhundredskiftet fandtes aldrig i en Lov anden Bestemmelse paa det Omraade, end at Ministrene skulde konferere med Finansudvalget, og hvad der forstodes dermed, var der aldrig nogen der tog fejl af: det var Folketingets. Først efter Aarhundredskiftet og dermed Systemskiftet er disse Vendinger optraadt i Love.

Hermed sluttede Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Efter at der fra forskellig Side er fremsat ikke alene Ønsker, men Krav om Udvalgsbehandling, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.